

Donsk bløð um Gásadalshilmin:

"Spændende dokumentarfilm om livet i en isoleret færøsk bygd"
(Berlingske Tidende)

"Loyal og respektfuld dokumentar-film fra Færøerne"
(Politiken)

"Oversolid portrættering af et ø-samfund i krise"
(Information)

"Smuk, vedkommende film fra den lille færøske bygd Gásadalur"
(Frederiksborg Amts Avis)

Filmurin, sum Ulla Boje Rasmussen gjørdi um Gásadal, "1700 meter fra fremtiden", gongur nú í Danmark. Hann hevur fingið góð ummæli í donsku dagbløðunum. Í Information (30/4) skrivur Nina Davidsen, at í forminum er filmurin klovin millum traditionella dokumentarismu og sjónvarpsfrásøgn og í innihaldinum millum lýsing av tilveruni í Føroyum yvirhøvur og serligu trupulleikar hjá avbyrgdari bygd. Leikstjórin brúkar minst tveir frásagnarhættir og filmurin er vordin eitt treyst og sera álitandi yvirliit um Føroyar í dag.

Lýsingin hjá Ulla Boje Rasmussen av lítla bygdarsamfelagnum er fólín, kvírr og trúgv. Men fer hon ikki uttan um trupulleikar, spyr Nina Davidsen.

"Er der slet ingen bagsider ved at være stuvet så få sammen år ud og år ind? Ingen økuller eller nabo-fejde? Hvilken sociologisk idyl?"

Ummælarin rósar upptøkunum, sum eru framúr góðar, uttan at tær vála sær í vøkru náttúruni. Men hon heldur, at ov nógv tilfar er stúgvad í filmin og hetta ger, at hann er ikki nóg nákvæmur allastaðni.

GOTT FYRI SÁLINA

Í Frederiksborg Amts Avis (28/4) skrivur íbe, at Ulla Boje Rasmussen hevur valt at lýsa tey 16 fólkinu í Gásadali. Hon hevur gjørt ein film um hýrin í biðitíðini, áðrenn nýttársamfelagið (berghol skal gerast) stendur í tínum. Stórfingnar myndir av veðurbarda, óbliða vakurleikanum í náttúruni eru í filminum. íbe skrivur, at filmurin eins og tilveran í Gásadali hevur sína egnu ró og er jarðarbundin. Slíkt er gott fyri sálina og hvíld fyri eyguni at síggja. Hetta er ikki nakar skúla-filmur, sum skal læra upp á hyggjaran. Hetta er heldur ikki nakar ferðafólkafilmur. Leikstjórin

hevur havt virðing og áhuga fyri teimum 16 ind-ividualistunum anno 1990.

GOTT HUGSKOT

Tað er eitt gott hugskot hjá Ulla Boje Rasmussen at skráseta bygdina, meðan hon enn er eitt lítið avbyrgt samfelag. Hon hevur virðing fyri evninum og troðkar seg ikki fram. Hon vil endurgeva ein lívshátt, ikki meta um hann. Spurningurin er, hvussu nógv nýtt, hon fær fram á henda hátt, skrivur Henrik Lundgren í Politiken (29/4).

Ongin í bygdini veit at siga, um tey gerast lukk-uligari, tá bergholið er komið, og Ulla Boje Rasmussen roynir heldur ikki at svara fyri tey. Hon er so trúgv móti evninum, at tað er undranarvert.

"Næste gang hun laver film, håber man på en mere markant redaktion, en skarpere stillingtagen i hendes fremlægning", endar Henrik Lundgren.

PROFESSIONELT

Ebbe Iversen sigur í Berlingske Tidende (27/4), at tann áhugaverdi dokumentarfilmurin "skildrer med

professionel kunnen og neutral loyalitet dagliglivet i Gásadalur på indbyggernes egne præmisser".

Ebbe Iversen saknar upplýsingar um, hvussu tað ávirkar sálina at búgva so avbyrgt og, hvussu sambandið er millum tey fáu húsini í bygdini. Møguliga gevur filmurin eina partvist fagurt litla mynd av sálarlaga veðurlagnum í Gásadali.

"Men som en lydhør, visuelt velformet rapport om naturens magt og

meneskenes formidable evne til at tilpasse sig er filmen spændende, og bygdens beboere gør et sympatisk indtryk med deres uimponerede redegørelser for tilpasningens kunst".

Ummælarin fegnast um, at filmurin verður sýndur í einari biohøll í Keypmannahavn í Vester Vov Vov, tí føroyskt landslag

hevur annað uppiborið enn at verða kroyst á ein sjónvarpsrút.

hd

RÓS Í S

*Danskir
ummælarar
ósamdir um
debutkonsertina
hjá Ernst
Sondum
Dalsgarð.*

Danskir tónlistarummælarar vóru ikki á einum máli um debutkonsertina hjá Ernst Sondum Dalsgarð, floytuleikara, á Kongaliga danska Musikkonservatoriinum flaggdagin.

Ummæli vóru í trimum

dagbløðum. Í Frederiksborg Amts Avis (27/4) skrivaði Børge Friis, at Ernst gjørdi ikki vart við seg av álvara fyrr enn eftir steðgin. Hann víggirdi seg aftan fyri nóttarnar og flutti ikki eyguni av teimum fyri steðgin, tá hann

spældi sonatuna Undine hjá Reinecke og hann gekk ikki upp í kravda verkið Sonata í h-mol hjá Bach.

Men eftir steðgin hendi broyting:

"Ikke hvad de mange noder angår, men i retning af et langt mere tændingsfyldt og oplagt spil". Ernst spældi her millum annað Immanens hjá Ib Nørholm, eitt verk fyri solofloytu við trimum tekniskt sera krevjandi satsum.

Børge Friis endar við at staðfesta, at "Ernst Sondum Dalsgarð er en fortræffelig fløjtenist, der blot mangler at kunne rive sig løs af sin nodebundenhed og øse lidt mere af eget hjerte".

Áhoyraramir fagnaðu ófórt, tá konsertin var liðug, og Ernst spældi eitt eykalag, sum Børge Friis kalla "virtuost": Le Voliere hjá Saint-Saëns.

RINGT KVØLD

Bo Rasmussen á Information (27/4) fekk ikki nógv burtur úr konsertini. Undir yvirskriftini "Absolut mekanik" skrivur hann, at Ernst er ein góður floytuleikari, men talan er einans um teknikk, ongar kenslur, ongin frásagnargleði, ongar sjálvstøðugar tulkningar vóru í framfórluni, skrivur Bo Rasmussen.

en. Niðurstøðan hjá honum eftir eina rúgvu av fremmandaðum er, at tónleikur, sum krevur liv í framfórluni, eigur ikki at skerjast í teknikki og mekanikki.

FRÁLÍK KONSERT

Thorkil Kjems á Jyllands-posten (27/4) kallar hinvægin debutkonsertina "strålende". Hann skrivur, at Ernst letur tónleikin sjálfan siga frá. Ummælarin nevnr ein og starvsfelagarnir, at Ernst stóð steinkvinnur á pallinum.

hd

*Ernst í góðum
lag. Ummælini í
donskum
bløðum, einum
undantiknum,
vóru góð.*

